

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210893
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119210893.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Q. Š., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX Z. XXX, pr. zast.: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, pr. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 993 eur a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28.09.2020, č. k. 29Csp/134/2019-105, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d u j e rozsudok, okrem výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.).

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit. :

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 943 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 10.07.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a.

III. Vo vzťahu k výroku I. a II. p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

IV. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 27.10.2016, a to v časti 11. Sankcie, bod 11.1. v znení:

„V prípade omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti alebo s úhradou platby náhrady poistného Veriteľovi, je Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.)“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Vo vzťahu k výroku IV. p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 53 ods. 1, § 451 od. 1 a 2 OZ, § 9 ods. 2, § 2 písm. g), § 11 ods. 1, zákona č. 129/2010 Z. z.

3. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi sporovými stranami dňa 27.10.2016 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX s uvedením výšky úveru, doby trvania zmluvy, výšky úrokovej sadzby, odplaty, RPMN, priemernej hodnoty RPMN, celkových nákladov spojených s úverom, celkovej čiastky, ktorý musí dlžník v súvislosti s úverom zaplatiť, výšky pravidelnej splátky s rozlíšením na splátku istiny a splátku úroku, počtu splátok, termínov splatnosti splátok, dátumu splatnosti prvej splátky, termínu konečnej splatnosti úveru vrátane predpokladov na výpočet RPMN uvedených v bode 7 zmluvy. Súčasťou zmluvy bola aj informácia o náhrade poistného s tým, že poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné a nie je podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o úvere ani iného zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. z dôvodu, že neobsahuje špecifikáciu, v akom rozsahu splátka úveru zahŕňa v sebe úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 na vo veci L. - XX/XXXX, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Uvedený záver vyplynul aj z rozhodnutí NS SR pod sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 4Cdo/211/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2018, sp. zn. 4Cdo/65/2018, sp. zn. 5Cdo/132/2017, sp. zn. 2Cdo/235/2017 a sp. zn. 7Cdo/98/2017, zo záverov ktorých vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti v časti predmetného spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z., t.j. uvedením nesprávnej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa z dôvodu nezahrnutia nákladov za poistenie do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s predmetným spotrebiteľským úverom. Na základe uvedeného žalovanému vznikol nárok na vrátenie reálne poskytnutých úverových prostriedkov. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru vzniklo žalobcovi v súlade s ust. § 451 Občianskeho zákonníka právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu realizovaných úhrad splátok úveru a poskytnutých úverových prostriedkov. Z predložených listín vyplýva, že žalovaný na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalobcovi úverové prostriedky vo výške 2.650,- eur a žalobca realizoval v jeho prospech úhrady v celkovej výške 3.593 eur, teda má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 943,- eur. Súd vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 943,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne určeným v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. od 10.07.2019 do zaplatenia a žalobu v prevyšujúcej časti o uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Keďže žalobca žalovaného pred podaním žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia nevyzval, v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvého dňa po doručení žaloby realizovaného dňa 08.07.2019, teda do omeškania sa dostal dňa 10.07.2019.

4. Žalobca sa žalobou domáhal aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 11.1 zmluvy z ktorej vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo jej časti alebo s úhradou platby náhrady poistného veriteľovi, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (14,16 % ročne). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov alebo ich časti o viac ako 3 mesiace stali podľa článku 10 ods. 10. 1 písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný ďalej zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania zo zosplatených záväzkov podľa odseku 10. 1 tejto zmluvy. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá už bola právoplatným rozhodnutím súdu vyhlásená za neprijateľnú, a to konkrétne rozsudkom Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 14Csp 76/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 8Co/149/2018, ako aj rozsudkom Okresného súdu v Rožňave 12Csp/46/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5Co/468/2017. Z uvedených súdnych rozhodnutí nesporne vyplýva konštatovanie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky, keďže táto bola zahrnutá do textu zmluvy, ktorý bol predformulovaný žalovaným a navyše písaný minimalizovaným písmom bez zvýraznenia dôležitých častí v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne, nejasne. Z textu zmluvy vyplýva, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť nielen v prípade omeškania tej ktorej mesačnej splátky, ale opakovane aj v prípade omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace, následkom čoho sa stal záväzok zo zmluvy v plnom rozsahu splatným, vrátane zákonného úroku z omeškania. Súčasne z obsahu citovaného zmluvného dojednania nevyplýva, dokedy si bol veriteľ oprávnený takúto zmluvnú pokutu voči spotrebiteľovi uplatňovať. Preto súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému

záveru, že uvedené zmluvné dojednanie nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty, spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalobcu ako spotrebiteľa. Na základe uvedeného, preto súd vyhovel žalobe aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1, 2 a 3 CSP. V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samotnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania postupom podľa § 255 ods. 2 CSP. Keďže žalobca bol v uvedenej časti žaloby úspešný v 95% sporu a neúspešný v 5% z hodnoty sporu, bol žalobcovi priznaný nárok na pomernú časť náhrady trov konania v rozsahu 90 %. Vo vzťahu nároku na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol žalobca voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu, preto súd priznal žalobcovi v uvedenej časti nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že poistenie schopnosti splácať úver bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou pre získanie úveru. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX vyplýva, že účasť na poistnom nevzniká uzavretím úverovej zmluvy, ale podpísaním prihlášky do poistenia. Keďže poistenie nebolo podmienkou získania úveru, ani jeho zánik poistenia nemá za následok ani vznik povinnosti nahradiť ho iným poistením, ani povinnosťou okamžite zaplatiť nesplatený úver. Záver súdu o bezúročnosti je založený na nesprávnom hodnotení dôkazov, prehliadnutí podstatných faktov. Na základe nesprávne zisteného skutkového stavu súd dospel k nesprávnym záverom a k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Žalovaný namietal, že zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne z omeškanej sumy má byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd vo svojom odôvodnení neuviedol, prečo neaplikoval ust. § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako uviedol, že v ust. 11.1 nie je uvedené, do kedy sa zmluvná pokuta bude uplatňovať napriek tomu, že je to v bode 11.3 uvedené. Súd dospel k nesprávnemu a ničím nepodloženému záveru, že zmluvnú pokutu si môže žalovaný uplatňovať opakovane. Ustanovenie zmluvy plne korešponduje s právnou úpravou obsiahnutou v § 53b ods. 1 občianskeho zákonníka a ust. § 3a ods. 1-3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65, § 66, § 67 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k určeniu Spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného, odvolací súd dodáva.

9. K posúdeniu odvolacej námietky týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu, spôsobujúceho porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces a existencie inej vady v konaní odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu. Avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v

zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebolo odvolacím súdom zistené porušenie žiadneho čiastkového procesného práva odvolateľa.

10. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom dňa 27.10.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.600,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou 22,45 %, RPMN 24,70 %, priemernou hodnotou RPMN 16,57 %, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 3.593,- eur.

15. Je nepochybné, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2016 je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Okrem aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách sa na predmetný vzťah budú aplikovať aj ďalšie predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľa.

16. Odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

17. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú.

18. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

19. Žalovaný svoje odvolacie námietky smeroval voči záveru súdu prvej inštancie, že v zmluve bola nesprávne určená RPMN, v dôsledku čoho je úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom, že poistenie úveru bolo podmienkou poskytnutia úveru, v ktorom prípade podľa platnej právnej úpravy má byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Odvolací súd zastáva rovnaký názor súd prvej inštancie, že dlžník - žalobca nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, teda poistenie (vzhľadom na jeho formuláciu v zmluve o spotrebiteľskom úvere) bolo podmienkou poskytnutia úveru. Ak by totiž chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. Formulár zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý žalovaný predložil žalobcovi na podpis, obsahuje pod bodom 5. Údaje o spotrebiteľskom úvere, časť s názvom „Informácia o náhrade poistného (ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver)“. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, ale podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie prostredníctvom časti zmluvy Informácia o náhrade poistného nanútené, čo vyplýva z vopred naformulovaného textu, ktorý spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť. Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie, ale mohol si vybrať len konkrétny súbor poistenia. V danom prípade - Prihláška do poistenia - Poistenie schopnosti splácať úver zo dňa 27.10.2016, bola podpísaná v rovnaký deň ako aj úverová zmluva. Na veci nič nemení ani to, že spotrebiteľ mohol poistenie kedykoľvek ukončiť. Podstatná je skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere musel spotrebiteľ ako slabšia a menej informovaná zmluvná strana v prípade, ak nechce byť viazaný určitými zmluvnými podmienkami, vyvinúť ďalšiu aktivitu v podobe úkonov smerujúcich k ukončeniu poistenia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru, a preto v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. náklady súvisiace s poistením mali byť zahrnuté do výšky RPMN. Tým, že sa tak nestalo, je RPMN v zmluve uvedená v nesprávnej výške čo má podľa názoru odvolacieho súdu rovnaké následky, ako keby RPMN nebola v zmluve uvedená vôbec (spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže urobiť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť nakoľko je úver pre neho výhodný), čo má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

20. Samotné tvrdenie veriteľa v úverovej zmluve ním vopred naformulovanej, že poistenie je dobrovoľné, odvolací súd považuje za irelevantné k posúdeniu skutočnosti, či uzatvorenie takejto poistnej zmluvy spolu s úverovou zmluvou bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel úver získať, musel zmluvu ako celok akceptovať, možno dospieť k záveru, že poistenie vzhľadom na jeho formuláciu v zmluve o úvere tak, ako ju odcitoval odvolací súd, bolo podmienkou poskytnutia úveru. Ak by totižto chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. Na veci nič nemení ani to, že spotrebiteľ mohol poistenie kedykoľvek ukončiť. Podstatná je skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere, musel spotrebiteľ poistenie uzavrieť. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu je neprípustné, aby spotrebiteľ ako slabšia a menej informovaná zmluvná strana, ak nechce byť viazaný určitými zmluvnými podmienkami, musel vyvinúť ďalšiu aktivitu v podobe úkonov smerujúcich k ukončeniu poistenia.

21. Pokiaľ žalobca namieta nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý odvodzuje zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne bodov 11.1 až 11.3 zmluvy, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého si zmluvnú pokutu mohol veriteľ uplatniť nielen v prípade omeškania tej ktorej mesačnej splátky, ale opakovane aj v prípade omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace. Odvolací súd dodáva, že spotrebiteľ je pri omeškaní so splnením záväzku neprímerane postihnutý viacerými sankciami, a to zmluvnou pokutou, ale aj úrokom z omeškania, ako vyplýva z bodu 11.3 zmluvy.

Spotrebiteľ si dojednaním takejto zmluvnej pokuty zhoršil svoje postavenie. Navyše percentuálne vyjadrenie výšky zmluvnej pokuty vzbudzuje podozrenie, že takto dodávateľ obchádza zákon. Zmluvná pokuta nie je dohodnutá jasne a určito, čo je v rozpore s § 544 ods. 2 OZ a § 37 ods. 1 OZ, preto správne považoval súd dojednanie o zmluvnej pokute v predmetnej spotrebiteľskej zmluve za neplatné.

22. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok O. proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. XXXXX/XX, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok D. a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.02.1998, sťažnosť č. XXXXX/XX, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa ustanovenia § 387 CSP potvrdil napadnutý rozsudok okrem výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.) ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalovaný nemá nárok na ich náhradu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).